

بازتاب سبک خراسانی در ادوار مختلف شعر فارسی**فاطمه شفیعی**

استاد دانشگاه فرهنگیان کرمان

چکیده:

سبک شعر فارسی دری را از آغاز نیمه دوم قرن سوم تا پایان قرن پنجم سبک خراسانی نامیده اند. علت این نامگذاری این است که نخستین آثار نظم و نثر جدید فارسی بعد از اسلام در ناحیه خراسان بزرگ پیدا شد. این سبک در شعر فارسی به منزله ی مادر شعر فارسی محسوب می شود و علاوه بر آن که به عنوان اولین سبک شعر رسمی فارسی شناخته شده است درهمه ی ادوار شعر فارسی مورد توجه شعرا قرار گرفته است. لذا کاربرد ویژگی های سبک خراسانی از جهات مختلف درهمه ادوار شعر پارسی در آثار گویندگان موجود است و در هر دوره با توجه به شرایط و اوضاع ادبی به عنوان الگویی الهام بخش شاعران و گویندگان بوده است. در این نوشتار کوشش می کنیم ضمن تعریفی از سبک و تبیین ویژگی زبانی و ادبی و فکری سبک خراسانی تقلید از این ویژگی های را در شعر شاعران دوره های مختلف بررسی کنیم تا آشکار گردد که آیا این سبک درهمه ادوار شعر پارسی از اقبال برخوردار بوده؟ و آیا می توان گفت که سبک خراسانی به منزله ی شیر آغاز برای استحکام شعر فارسی محسوب شده و پایه و اساس شعر ما را قوت و نیرو بخشیده است؟ این پژوهش به شیوه ی کتابخانه ای و از طریق تحلیل و توصیف انجام شده است. نتیجه تحقیق نشان می دهد کلیه ویژگی های سبک خراسانی مورد تقلید واقع شده اما در هر دوره با توجه به شرایط و اوضاع ادبی و اجتماعی یکی ا ویژگی ها بارزتر از بقیه تقلید شده است.

کلید واژه: سبک خراسانی، ویژگی های ادبی، ویژگی های زبانی، ویژگی های فکری